

sendes naarsomhelst. Han havde allerede for nogen Tid siden, forklarede han, tilsendt Baronessen en Meddelelse derom tilligemed en høflig Anmodning om at faa det aftalte Honorar tilsendt; men til sin Forbavselse havde han faaet sit Brev tilbage fra hendes svenske Godsadministrator med den Besked, at Hendes Naade ikke erindrede at have gjort nogen saadan Bestilling, og at hun iøvrig heller ikke havde været berettiget dertil, uden forud at have indhentet sine Formynderes Samtykke. I den Anledning bad nu Billedhuggeren ham, som jo bedst kendte Sagens Sammenhæng, at være hans Talsmand overfor rette Vedkommende og hjælpe ham til at faa sit haardt tiltrængte Tilgodehavende.

Per blev højst ilde tilmode ved dette Brev, ikke saameget endda for selve Anmodningens Skyld, som paa Grund af de Minder, det vakte fra en Tid, der nu syntes ham at tilhøre hans dybeste Fornedrelse. Han blussede af Skam, naar han tænkte paa denne Byste med den frække og til-lavede Imperatormine; og han ønskede, at han havde været i Stand til at sende Manden hans Penge, alene for at kunne bede ham sønderslaa sit »Kunstværk« og strø det ud paa Landevejen som nyttige Skærver. Nu maatte han endda foreløbig lade hans Brev ubesvaret, fordi en Henvendelse til Hofjægermesterinden eller hendes Mand om dette Mellemværende maaske kunde indvirke